

Motion

1979/80:746

av Axel Andersson m. fl.
om utnyttjande av fiberråvara för uppvärmning

I Gävleborgs län spelar skogsindustrin en avgörande roll för sysselsättningen. Skogsindustrin sysselsätter direkt ca 12 000 personer i länet. Indirekt torde ungefär lika många jobb i servicenäringar, legoföretag m. m. vara mer eller mindre direkt beroende av skogsindustrierna. Det innebär i praktiken att ca 60 000 av länets 294 000 invånare för sin försörjning är beroende av utvecklingen inom skogsföretagen i länet. Gävleborgs län är därmed ett av de län i Sverige som är mest beroende av utvecklingen inom skogen och skogsindustrin för att långsiktigt klara sysselsättningen.

Ett av problemen för länets skogsindustrier är försörjningen med virkesråvara. Långsiktigt finns risk för att man inte kan utnyttja industrins tillverkningskapacitet om man inte vidtar åtgärder för att hålla tillgången på skogsråvara på en hög nivå. Även på kort sikt har det tidvis visat sig vara svårt att få fram tillräckligt mycket virke för att producera de kvantiteter som det finns tekniska och marknadsmässiga förutsättningar att klara. Problemet med virkesförsörjningen har varit påtagligt under det senaste året i samband med konjunkturförbättringen för industrin.

Mot den bakgrunden finns det enligt vår uppfattning anledning att noga följa utvecklingen mot en ökad användning av skogsråvara för uppvärmning genom fliseldning i stora och små anläggningar. Om den utvecklingen får fortgå i oreglerade former finns risk för att skogsindustrins virkesförsörjningsproblem förstärks, vilket samhällsekonomiskt vore olyckligt och regionalpolitiskt skulle ge negativa effekter i Gävleborg.

Det bör i sammanhanget betonas att fliseldning som bygger på att man tar till vara de delar av skogsråvaran som inte kan utnyttjas för industriella ändamål enbart är positivt. Den ger ett värdefullt tillskott till energiförsörjningen och bidrar till att begränsa beroendet av andra externa energikällor. Den bidrar också till ett bättre utnyttjande av virkesråvaran och en bättre ekonomi i skogsbruket, vilket ytterst torde vara av värde även för skogsindustrin.

Problemet är emellertid att man f. n. inte har några som helst garantier för att man kommer att begränsa fliseldningen till sådana sortiment som inte går att utnyttja industriellt. I själva verket är prisbildningen i dagsläget sådan att det för skogsägarna kan vara förmånligare att sälja virket till flis för uppeldning än till industrin för massa- och pappersproduktion. Det kan leda till en alltför kraftig utbyggnad av anläggningar för fliseldning, vilket både kortsiktigt och långsiktigt kan förstärka de problem, när det gäller skogsindustrins råvaruförsörjning, som redan i dag finns.

Det är mot den bakgrunden angeläget att man från samhällets sida skaffar sig möjligheter att styra användningen av virkesråvara på ett samhällsekonomiskt riktigt sätt. Det är viktigt för riket, och det är regionalpolitiskt viktigt för Gävleborgs län. I dag finns inte entydiga möjligheter att styra utvecklingen av förbrukningen av virkesråvara för fliseldning. Lagstiftningen bör därför kompletteras på den punkten. Det kan t. ex. ske genom en utbyggnad av den prövning som sker av fiberförbrukande produktion inom ramen för byggnadslagens 136 a §. Den bör kompletteras så att samhället får möjlighet att pröva på vilka villkor fiberråvara får utnyttjas för uppvärmningsändamål.

Med stöd av ovanstående hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en komplettering av gällande byggnadslagstiftning, syftande till att ge samhället möjligheter att pröva på vilka villkor fiberråvara får utnyttjas för uppvärmningsändamål.

Stockholm den 23 januari 1980

AXEL ANDERSSON (s)

WIVI-ANNE CEDERQVIST (s)

STIG ALFTIN (s)

OLLE WESTBERG (s)

i Hofors

OLLE ÖSTRAND (s)

ING-MARIE HANSSON (s)

IRIS MÅRTENSSON (s)